

București, 1-7 septembrie

Săptămîna teatrului de comedie

Programată în cadrul celei de-a treia ediții a Festivalului „Cîntarea României”, *Săptămîna teatrului de comedie* s-a distins ca un eveniment al vieții teatrale bucureștene, prefațind semnificativ deschiderea noului sezon teatral. În continuarea *Săptămîinii teatrului politic*, cea a *teatrului de comedie* s-a înscris, în chip firesc, în aceeași matcă ideologică și estetică, comediele propuse acum fiind, nu întîmplător, prin excelență, mostre de teatru politic.

Afișul a inclus nume dintre cele mai prestigioase ale dramaturgiei naționale: de la clasicul Vasile Alecsandri la autorii zilelor noastre.

Fără îndoială, tabloul general al comediei originale actuale e mai bogat, mai divers. Și autorii prezenți de astă dată pe afiș dețin, fiecare în parte, un palmares mai bogat, uneori mai reprezentativ. Dar organizatorii acestei manifestări n-au intenționat să prezinte o retrospectivă exhaustivă a spectacolelor de comedie aflate în zestreă tuturor teatrelor, ci să releve valorile active, artistice și militante ale comediei actuale, să sublinieze meritele ei educativ-civice în modelarea conștiinței socialiste.

Astfel, au fost prezentate: *Opinia publică și Sfîntul Mitică Blajinul* de Aurel Baranga, *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu, *Salonul* de Paul Everac, *Există nervi* de Marin Sorescu, *Scurt-circuit la creier* de Dumitru Solomon, *Jolly Joker* de Tudor Popescu, *Miriiala* de Paul Cornel Chitic. Despre toate aceste piese și spectacole, revista noastră a scris pe larg, cu prilejul lansării sau reluării lor. Dar, o privire de ansamblu, aruncată acum, asupra titlurilor din această săptămîină, descoperă cu satisfacție revirimentul genului, forța lui de atac, diversitatea formulilor stilistice, care au stimulat fantezia și inventivitatea creatorilor scenei.

Forța de investigare a celor mai diverse aspecte ale realității, de combatere, prin satiră acută, a racilelor sociale și morale, nu e însoțită însă întotdeauna și de o realizare artistică corespunzătoare. Invenția e uneori săracă, construcția e deficiente, ideile sînt expuse într-o formă prea nudă, schematică.

Cu interes și bucurie am înregistrat, însă, de pildă, filiația dintre eroii cu conștiință înaintată ai lui Aurel Baranga și eroul cu spiritul revoluționar treaz al celui mai tînăr dintre autorii de comedie de pe afiș, Paul Cornel Chitic.

Cifra-record atinsă în cîteva luni de la premieră (peste o sută de reprezentații) cu spectacole după piesele lui Baranga (la Giulești și „Nottara”), după piesa lui Mazilu (la Teatrul „Bulandra”); afluența neobișnuită a publicului la aceste reprezentații, ca și la altele, mai recente, la Teatrul de Comedie și la Teatrul Foarte Mic, dovedesc cu elocvență popularitatea genului, pledează pentru necesitatea introducerii în repertoriul tuturor teatrelor a cît mai multor comedii. Bune, firește.

O mare lecție de popularitate ne-a dat contemporanul nostru Alecsandri. Succesul imens de public înregistrat de spectacolul Teatrului Național din Iași cu *Chirița în provincie* poate fi atribuit desigur și creatorilor montării, ca și prezenței popularei actriței Tamara Buciuceanu. Dar, desigur, virtuțile acestei scrieri clasice, savoarea satirei, specificul ei național, plin de culoare și de pitoresc, comical situațiilor, al personajelor, al dialogului, care asigură acestei comedii nemurirea au generat și interesul mereu treaz al publicului de azi pentru această piesă.

Săptămîna bucureșteană a marcat prezența pe afiș a regizorilor tineri și foarte tineri, apetența lor pentru comedie; cu inteligență, cu ironie incisivă, cu sarcasm, ei au tîlmăcit scenic piesele alese, identificîndu-se cu idealul etic și estetic al autorilor. Despre montările semnate de Geta Vlad, Anca Ovanez-Dorosenco, Nicolae Scarlat, Cristian Hadjiculea, Adrian Lupu, Mihai Manolescu, s-a înscris pe larg în aceste pagini. Revăzute, azi, spectacolele ne confirmă vechile aprecieri și observații. Cuvinte bune merită și reprezentația limpede și cursivă, voioasă, semnată de regizorul Völgyesi András de la Teatrul Maghiar de Stat din Sfîntu Gheorghe, care, împreună cu scenograful Mircea Ribinschi, a asigurat reliefația valorilor comediei lui Tudor Popescu: *Jolly Joker*. Contribuția tînărului regizor Alexandru Dabija în reevaluarea *Chiriței* lui Vasile Alecsandri e meritatorie. Ea își va afla, într-unul din numerele viitoare ale revistei noastre, o analiză detaliată.

Succesul săptămîinii s-a datorat în mare măsură creațiilor actricești, interpretărilor strălucite ale bunilor noștri actori de comedie. Ei au ilustrat în chip pregnant, în joc de echipă și în mod individual, momentul de înflorire al artei comice.

Valeria DUCEA